

תושבים יקרים,

במהלך החודשים האחרונים החלטתי לסיים את עבודתי בהסוללים לאחר כ-12 שנים כמעט.

בשנים הראשונות הקמתי ואחר כך ניהלתי את מערכת החינוך החברתי ובשנה האחרונה התחלתי למסד בישוב את תפקיד רכז הקהילה..

המערכת החברתית לילדים ולנוער הפכה מנטע רך לעץ ענף – צהרון, תנועת נוער, מועדונים, קייטנות, פרויקטים, סדנאות, מסורות ושלל פעילויות חברתיות ומהנות. בכל מזג אוויר ובכל עונה: ידעה אביבים וחורפים, נסקה לגבהים וגם שקעה לעיתים – אך תמיד פעמה בקול שמחת הילדים ושירת הנעורים.

חשוב לי להאיר לטובה ולהדגיש שהיכולת לקיים את המערכת החינוכית התממשה בזכות רבים:

בזכות חזון התושבים לחיי קהילה וראיה ערכית של מרחב החיים הקהילתי, בזכותם של וועדי הנהלה שתירגמו את החזון למעשים ולתקציבים, בזכות וועדות חינוך תומכות ומלוות, בזכות מנהלי קהילה שהזדהו עם הערכים והמטרות וידעו לגבות, בזכות מועצה אזורית נפלאה שהכשירה, ליוותה, הפנתה תקציבים ופיתחה תכניות, בזכותם של אנשי צוות יקרים שהובילו במסירות את הפעילות במסגרות, בזכות האמון ושיתוף הפעולה עמכם ההורים והקהילה כולה, וכמובן בזכותם של בני הנוער הרבים שהתנדבו לאורך השנים לתפקידי הובלה...

מודה מקרב הלב לכל אחד ואחת מכם על השותפות לדרך ולאתגרים הרבים שהיו בה!

תודה מיוחדת למתנדבים היקרים בוועדות הישוב השונות: תרבות, ותיקים, קידום בריאות, ספורט, איכות הסביבה, חוגים.. איתם זכיתי לפעול בשיתוף והשתדלתי לסייע במימוש וקידום מטרותיהם ומשימותיהם.

תודה לכלללל המתנדבים והמתנדבות הרבים שזכיתי לפגוש בלב העשייה במהלך השנים, בחגים ואירועים אינספור, בפרויקטים ובשלל יוזמות והזדמנויות..

מאחלת למערכת החינוכית והקהילתית בהסוללים המשך התפתחות וצמיחה.

איחולי הצלחה לרותי לבנון הלוקחת בימים אלה את המושכות לידיה.

ובנימה אישית – מתענגת על הרגע שבו אחזור להיות "אדם פרטי" ולא עוד "בעלת תפקיד בישוב", אסיר מעלי את כובד משקל האחריות ואוכל "לחזור הביתה מהעבודה" באמת...

בידידות רבה ... לימור

